

Zvaidžiozdė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 24

BROOKLYN, N. Y., 18 D. LIEPOS (JULY) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Maistas ar nuodai?

(Tasa.)

Visi tokių „netikrų pranasų“ reikalai atsižymi visada tuo, juog jei yra parašyti kiek pavartaunesniu stilium, yra labai sunku juos suprasti. Tiek tenai visokių nesuprantamų išsireiškimų, kad žmogus beskaitydamas paklysti tartum girioje, ir tik skubini, kad greičiau viską užbaigti. Teisybę pasakius tai tokiose knygose kitaip ir negali būti, nes tik tokiu budu paslepia teisybės drabužių pridengę savo melus. Tokiems gi, kurie mažai ką izmano, yra tai kriukutis, kuris juos prie tokių knygų skaitymo pritraukia.

Vieni izz tokių „neiszmieruotai“ mokintų, o gal mažiausia suprantamų materialistiskų veikalų buvo ans Spencerio veikalas. Reikia tada žinoti kokia atyda ir su kokiu izminties izstempimu klausėme to filozofa izszvedžiojimų. Žinoma labai retas izz mūsų sziek tiek supranta, vieno turēt autorių labjau guodojam, kad negalėjome suprasti. Kiekvienas izz mūsų mislijo: „turėjo tas Spenceris buti nebile koks galvoczius, kad paraszė tokius dalykus, kurių asz suvis negaliu suprasti“. Kitas vėl dziaugėsi, juog tai yra augsztesnis mokslas uz katekizmą, nes jis nesupranta.

Kas link manęs, tai klausiau tų izszvedžiojimų ne teip su paguodone, kiek su pasistebėjimu ir su kokia tai baime. Iki sziam laikui da vis mano szirdyje buvo sziek tiek jautimo ir tikėjimo, juog yra Dievas, kuris po smert kiekvienai nemirsztancziai dusziai atsakanciai uz

viską atlygins. Buvo tai liekanos, kurios izz mano tikėjimo da buvo man užsilikę, dabar kada klausiau mažai man suprantamų izszvedžiojimų, jaučiau, juog ir tos liekanos mane apleidžia, nes macziau, kad už mane mokintesi kaip va Spenceris, tokių dalykų suvis nepripažinstu ir izz tikėjimo į juos juokiasi.

Kam tikėti į kokį tenai Dievą Suvtertoji svieto, kad, kaip Spenceris sako, niekas Jo prie darbo nematė. Kam gi tada į Jį tikėti, arba jogei Dievas svieto nesutvėrė, tai Jo nėra(!)

Sziądien, kada atsimeinu, toki izszvedžiojimai sukelia manije tai piktumą, tai vėl kokį nesulaikomą juoką, bet tada, ant nelaimės, permažai turėjau mokslo, idant galėčiau pamatyti visą tuose izszvedžiojimuose melą.

Ant pabaigos, kad bucziau ir užtemijęs melą, tai nebucziau drįsęs ką nors prieszingo pasakyti. Nes kaipgi tai gali buti neteisybė tas ką tvirtina toks Spencer, Darwin, toks Ribol, toks Lamettrie, toks Bonekle, ir visi kiti, „neapsakomai mokinti“ žmonės.

Taigi nė asz nė mano draugai nebuvo toki „trumpai matanti“, idant su kokia nors apozicija butume galėję atiszaukti. Klausome tų izszvedžiojimų su didesne atyda ir paguodone nė kaip prasciokėlis klausu skaitomos Evangelijos. O, nes mēs užtiesą klausėme ir evangelijos tiktai ne Kristaus, bet tamsybių kunigaikszcio, nieko tad nėra stebėtino, kad, kaip pirma priminiau, izz pradžių tos „evangelijos“ klausiau su pasistebėjimu ir baime.

Ypatinga tai tur but buvo Dievo

mylista, kuri mane norėjo apsaugoti nuo pavojaus, į kurį lindau. Vienok nežiurint ant to, klausiau tų neva „mokytų“ izszvedžiojimų ir laikiau juos už labai gerus.

Tie jaunikaicziai, kurie apleidę, kitokius pasilinksminimus, skaitė tuos veikalus, mano akyse izsaugo į milžinus, tad už garbę sau laikiau, kad ir asz prie jų priguliu.

Nuo tos tad pirmos lekcijos neapleidau niekad tų susirinkimų, o jogei mano globėjai norėdavo žinoti kur asz einu, izszrasdavau visokias izszėjimo priezastis, kad tik juos apgauti.

Tėminkit tėvai ir globėjai! Perskaite kiek izz knygos, pradėdavome tarpu savę apie ką szneka, o tankiausia apie tikėjimą. Kas link szito dalyko, kiekvienas mūsų galėjo turėti neiszmintingiausių nuomonę, bet ji turėjo buti prieszinga tikėjimui. Viena kartą viens mano „mokytas“ draugas man tvirtino, juog Maizieszius buvo tai labai mokintas vyras, bet jis buvo pozityvistu ir kaipo toks, žinoma, į Dievą netikėjo. Kitas vėl man aizskino, kad Jezus Kristus buvo tai neapsakomai didelis politikas: mokino žmones pagal aplikybes tas į ką Jis pats visai netikėjo.

(Toliaus bus.)

Visiems musu skaitytojams maloniai primename i lant teiktusi atnaujiti ant antro pusmeczio prenumera ta.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

— Ką aš ten blogo padariau? — sakė supykęs ir įnirtęs kaip mažas vaikas, kurį tyčia visi erzina.

— Kad jau teip nori tamista, tai važiuok, neginu, — at-sakė juokdamasis Lupinskis.

— Aš su tamista, Kirylo Sem. — džiaugdamasis kal-bėjo Grohot ir paėmęs spraininkui už rankos, sakė:

— Ar tamista žinai kaip padarysime? Paimsi maž daug degtinės ir kitų nugirdančių gėrymų.....

— Degtinės nereik ir ten gausime.

— Ar gausime? Tai ko nors kito liepk tamsta savo tarnui paimti — įkalbinėjo Grohot.

Maršalka buvo rustus ir susiraukęs, bet Grohotovas vis savotiškai elgėsi ir kalbėjo. Ant galo atsirado.

— Nevisprotis — sumurzgėjo pečius kilnodamas Lu-pinskis. — Ir tokius puskalvius čia siunčia tarnauti!

— Tai vis pati padarė..... P. Chvostovskio pirmoji buvo turtingų tėvų — sakė prokuratorius, kurs vaidenos, kad žino mažių—mažiausias paskalbas,

— Pas mus visada ir visur teip, o paskui stebias, kad viskas teip blogai nutinka! — pasakė Lupinskis, umai nustojęs kalbėti, nes mislijo, kad ir teip jau labai daug pasakė, pašau-kė, važiuokime.

XV.

Ant rytojaus išrinktieji išvažiavo į Vilkynę. Sprainin-kas su sudžia išvažiavo maždaug pirmiau. Sulaukęs rašto įkandinę išužė Lupinskis su prokuratorium. Komisorius Grochotov begerdamas stiprius gėrymus visai nusigėrė. Jį sugrąžino namo išsiblavinti.

Lupinskiui tarsi kokia našta rupeščių nukrito. Visi iš-važiavo kartu, bet nė viens vienodos nebuvo mislies. Ligo-tas prokuratorius Kroninberg mislijo, kad atlieka labai svar-bų dalyką ir nemaž vargsta. Sudžia nenorėjo nuraminti spraininko. Lupinskis mislijo, kaip nukaks pas Gvazdiką ir paliks garsingas. Už visus labiau buvo įkaitęs spraininkas. Padrutintas degtinės ir kareivišką Grochotovo iškalbą, atmi-nęs iš vienos pusės kasžinkokį stanovajį (vel.....) kurs už vikrumą gavo geresnę vietą, iš kitos pusės nepasisekimą, kad tarnavo Borsove. Užtatai, kad rusčiai nepasielgė, Kiry-la Sem. pasijuto į Vilkynės apyrinkius kaip tikras numal-dytojas. Tiesą pasakius, tai buvo labai geras ir vienkart menkas žmogus. Vaikščiojo bile kaip prisinautęs ir apsiavęs, ėjo kvortoms, nekentė mažos taurelės, bet užtatai didėnio-mis niekadoms neatstumė nuo savęs. Niekad nežinojo kas de-dasi namie ir apskritje; visada klausė savo padėtojo, rusty-bės saugojos ir pagaliaus niekada maž žmogaus neužgaudavo, bet dabar pasiketino rusčiai elgtis. To negana, norėjo jis pasivaidenti. Žinoma, apie tai, kodėl Sosnovkoje kilo vaidai, nė maž nesirupino. Buvo tai širdingas žmogus ir todėl gal ir gaila buvo žmonių, bet kaip šelpti žmogų tada, kad niekas už jį neužstoja, kad stoka gerų paveikslų rodomo? Pasaky-ta jam, kad žmonės nutraukė vaitui kuo kaklo ženklą, uždare valščiaus rėdybos namus, pakėlė vaidus, trumuai sakant, kad jo apskritje nebegegerai. Bet užtatai, kad jam už vis tai reiks atsakyti, būtinai turi vartoti pragumus, numaldyti. Žinoma, kad ir kiti sąnprotavo, juog paskirti rėdytojai ir spraininkas, tai žinojo iš patyrimo, bet visa įvairių rėdytojų gudrybė kartu darant neužkirsti vienas kitam kelio vaidenantis kur kam iš-

puola ir kur gali nesudaryti niekam painijos. Visi tai gerai numanė, darė ir sekės tarsi dangaus aniuolams.

Kad labiau visi stebėtysi Utanov atvažiavo į Sosnovką, su burio atlikusių iš kareivijos kareivių, kuriuos rankiojo po sodžius, miestelius ėmė nuo laukų ir sodino į ratus. Teip antai surinkęs nemaž kareivių, norint sudžia tokį pasielgimą peike, pasidrašinęs nuo stiprių gėrymų, iškilmingai atkako į Sosnovką. Žmonės, kurie laukė komisoriaus labai stebėjos, kad pamatė spraininką ir sudžia su burio iškilmės palydovų. Pradžia buvo tokia: Utanov atvažiavęs nusuntė tarną atneš-ti baltakės, sušaukė žmones ir uždėjęs visiems matant Kula-kui ženklą nieko nebijodamas ir neklusydamas, apgarsina, kad Kulak gerų—geriausias vaitas. Iš to kilo vel sujudymas. Petras Pakalniškis, visų prašomas priėjo artyn prie vaito, nu-mė ženklą ir kaipo maišto kurstytojas kliuvo į geležinius. Vienkart grudo į kalinėį penkius vyrus, užtatai, kad vaitas pasakė, juog ir jie kursto visus maištauti.

— Palestuviai, nevispročiai, maištininkai! — rėkė užki-musiu balsu spraininkas. — Aš jums tuojaus.....

Sudžia maždaug jį valdė, kad įnirtęs nepradėtų..... Teip pradėjęs paskyrė kur turi kareiviai—palydovai nakvoti ir nuėjo gulti.

Tą patį vakarą bent su mažesne iškilme, be sargybos ve-žinąs virėjį savo puikiuose ratuose atvažiavo Lupinskis su prokuratorium. Niekada Sosnovka nė pirma, nė paskui ne-beregėjo tiek didikų! Išbudintas ratų barškėjimu Kirill Sem. išėjo pro duris toje pačioje valandoje, kad virėjas iš vienos pusės vaitas iš kitos paėmė ranką su didžiausiu privenginu kelė iš ratų maršalką.

— Aš mislijau, kad jus nebeatvažiuosite! — atsiliepė spraininkas prie durų stovėdamas.

— Atkaklybė, maištas..... nieko nenori klausyti — murmėjo Lupinskis gerai įtraukęs degtinės.

— Štai liudytojas — pasakė rodydamas į Kulaką.

— Kas yra? — paklausė Lupinskis.

— Maištas, nedorybė! Supranti tamista..... mane patį..... išsiuončiau jieškoti globos..... Tegul atsiųs raitorius, o jei ne tai, peksėsių kareivių. O gal ir daugiau..... — šnab-ždejo šypsodamasis Lupinskiui į ausį, kurs nežinojo ką daryti.

Inėjo į vidų. Prokuratorius pradėjo praustis — sprainin-kas kasžin ką niurnėjo.

— Vis tas niekai!..... kam čia kareivijos? Nežino nė ką pats daro..... ir kam leidote?..... viską sugadina.....

— Teip, reikėjo ne teip umai — atsiliepė nušiprausęs prokuratorius.

Sudžia sutraukė pečius. Tuetarpu paraudonavęs Kulak rankas kilnodamas, sakė:

— Galingas pone, juos reik neteip..... Bet iš ko ki-lo? Kodėl teip pasidare? Nemoku apsakyti.

Visi susirinko, išėjo iš burio Petras Pakalniškis, jų paku-ročius ir sako: „Nusiimk ženklą! Koks tu, sako, vaitas? Tu viso valščiaus žudytojas!“ Aš norėjau nutverti jam už api-kaklės..... išsisuko ir nutvėrė už retėjo (lenciugo)..... pa-kėlė jį augštytyn ir šaukė visu balsu: „vyrai numetėme vai-tą..... dabar rinkime kitą!“

— Tur but pats nedorai pasielgei — sake Piotr Ivan nenoredamas Kulaką perspėti, bet savo sąžinę nuraminti.

— Ne, ponai! Tai vis Ščolkun — jis sukurstė.

— O Stalarov žinojo?

— Nežinau. Jo Mylista sakė, kad į Kijevą išvažiavo. Aš jam seniai sakiau..... Tiesą pasakius du ar trys ge-rai sukupo. „Dabar nutils“ teikeisi pasakyti — o jie ne-dorieliai mat ką padarė! Sibirjos jiems maž galingas poñt Maž! — atkartojto vel kaip rumbas sudžia.

— Na, gerai, cik! — Piotr Ivan linkterėjo galva. Sup-rato kokią įtekėję turės jo pasielgimas (kaip svarbus jo pas-kerimas) ir mislijo.

Jau orlaivi galima valdyti

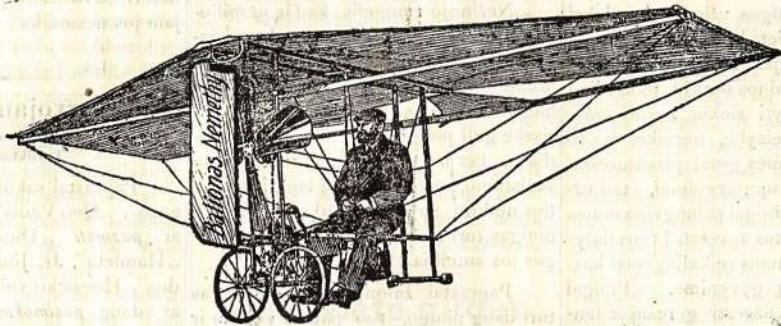
Priesz nekurj laiką praneszeme „Zvaigzdes“ skaitytojams, jucg yra daromas balionas, kuris bus panaszus i cigarą ir kurj galima bus valdyti; sziam numerije paduodame to baliono paveikslą.

Henrikas Deutsch paskyrė 100,000 frankų tam, kuris iszras budą valdymo baliono. Užakvatintas tuo brazihonas Santos Dumant pradėjo tyrineti, o ant pabaigos padarė balioną cigaro pavidale, turinti 150 pedų ilgio ir 40 pedų storišioj vietoj ploczio, ir su tuo bulionu p. Dumant ketina lakstyt kaip pauksztis

ant oro.

Sėdyne balione yra panaszi i dvi-raczi (byciklio) sėdyne, ant kurios žmogus užsisėdęs pajudina savo kojoms ratus, tiegi paskui patys sukdamiesi pajudina visą mitorą.

13 dieną Liepos p. Dumant bandė savo balioną Paryžiuje.

Kada minėtoje dienoje iszradėjas sėdo i savo balioną, tarp susirinkusių buvo ir pats p. Henrikas Dentsch, kuris padavė p. Dumont ranką ir velijo jam laimingos kelionės. Balionas pasikėlė 60 pedų i augsztą ir tiesiai lekė. Paskui apsuko apie didelį boksztą ir gryzo atgalios suvis priesz vėją.

Kada jau buvo netoli vietos, isz

kurios balionas buvo pasikėlęs, visi žiūrėtojai pradėjo rankoms ploti, bet balionas staiga sustojo ir nenorė, o lekti tolyn. Persigando tada visi žmonės, nes tikėjosi, juog balionas puls ant žemės ir iszradėjas užbaigs savo gyvastį, bet balionas pradėjo isz palengvo leistis žemyn ir nusileido tarp medžių netoli tos vietos, isz kur buvo pakilęs.

Priežastis to sustojimo buvo tame, juog p. Dumant permaži paėmė gazalinos, ir tai pasibaigus, motoras sustojo ir tokiu budu pasibaigė judėjimas.

Bandavonės trauksis toliaus, ir galima tvirtai tikėti, juog paslaptis valdymo orlaivių arba balionų jau atadengta.

Balionas vadinasi „Nemethy“.

Iszmintingesniam vis geriau.

Dideliuose Europos miestuose tanciai visokius lengve-nius daigtus vežioja szuonimis. Teip ir Hamburge buvo pienius, kuris i vietą arklic, turėjo didelį szunj ir tą pasikinkęs, iszvežiodavo po miestą piena. Kartą atsitiko, juog szuva atsitupė ir nenorėjo toliaus eiti. Vargszas pienius visokiais budais savo žirgą ragino i tolmesnę kelionę, bet tas pasidėjes po sedinę vuodegą ramai sau tupėjo ir suvis nemislijo judintis. Pa-

stumėjo pienius vežimėli, paglostė szunj, pagyrė ir vėl ragino vežti toliaus, bet szuva nė nekrustelėjo. Apėjo aplinkui, paglostė szunj, pagyrė ir vėl ragina toliau vežti, bet szuva kaip t pėjo, teip tupi. Paėmė pienius už apinasrio, patraukė, szuva laklą isztiesė, bet keltus ir toliaus vežti neketino. „Pažauk — pamislijo sau pienius — vežsi tu man, kad viskas dulkės.“ Nuėjo tada pas mėsinninką, paėmė szmotą storos deszros, pririszto prie galo botoga, užsisėdo ant

vežimelio ir nuleido deszrą priesz szunj. Szuva pamatęs deszrą, tuojaus pakilo ir norėjo ją paimti, bet kad prie jos artinosi, deszra toliaus bėgo, nes vežė vežimėli, ant kurio sėdėjo pienius laikydamas rankoje atkiszztą botogą, prie kurio buvo pririszta deszra. Szuva matydamas, kad deszra bėga, pasikeitė ją davyti ir teip pasileido bėgti, juog visi mislijo, kad pieniaus szuva pasiuto; pieniusgi, sėdėdamas ant vežimelio džiaugėsi, kad priragino szunj ir dabar teip greit veža.

Ką gali, pinigai?

Niekas iš mūsų neabejoja juog pinigais yra iš civilizacijos ženklu. Teisybė jis neyra civilizacijos priežastis, bet yra jos vaisium. Vos žmogus išsinėrė iš barbarizmo, tuojaus pajuto reikalą, lengvesnės izmaiinos su savo kaimynais; mainymas kailių ant duonos, drapanų ir kitų daiktų pasirodė neparankiu, reikėjo tad rasti daiktą už kurį galima būtų viską ir visados įgyti, kuris būtų parankus vartoti. Tokiu geru, smagum daiktų pasirodė szukotis, kurios su laiku persikeitė į rublius, frankus ir dolierius — szitai pinigų istorija.

Sziantie pinigais užima sviete labai svarbę vietą — vietą kurios gal jam nežadėjo nė jo izradejas. Pinigas szedien jau paliovē buti apmainos ženklu, jis szedien yra galima sakyti siekiu kožno žmogaus. Ir, už teisybę, nereikia iz to stbėtis, nes jei mes gerai prisizūrėsim supainiotam mūsų gyvenimui, tad užtėmsim, juog pinigai palengvina mums nujudinamus turtus apersti į tuos dalykus, kurie yra mums reikalingiausi kasdieniam mūsų gyvenimui. Pinigai mums pagelbsti užvesti geresnį ir lengvesnį gyvenimą, pinigai mums atadaro mokslainės duris; abelnai kalbant, pinigai taiso mums kelią į visokį gerbuvį. Sziantie pinigai daro mus neprigulmingais, rodo mums linksną ateitę, pinigais izpildo visokius mūsų užmanymus; abelnai, tomus galetume parasztyti, jeigu norėtume aprasztyti pinigų galę.

Bet, kad ir teip daug pinigais gali, paminkime, juog yra dalykai, kurių ir galings pinigais įgyti negali. Pinigai yra tai raktas kuris gali atrakyti daugelį spinų, bet yra ir tokios spinos, kurių pinigai per amžių amžius atrakyti nestengs.

Pinigų vertė priguli nuo to kaip jis yra sunaudotas, bet jis pats niekados nemokina savo locnininko kaip jį naudingai turi sunaudoti ir delei tos priezasties ne kiekvienas piniguočius turi iz jų naudą. Ir teip ką gero gali pinigais padaryti skupuoliui, kuris skrines jų prikrovęs, slepia juos kuogiliausiai? Arba kokią naudą turi iz jų loszikas, kuris juos vien izloszė idant tuojaus vėl praloszti? Arba kokią naudą pinigai atnesza girtuokliui, kuris apmainęs jį ant degtinės, parnesza į savo namą nesutikimą ir nelaimę savo szeimynai?

Pinigai atadaro kelę, bet ant to jų galę jau ir pasibaigia. Pinigai nedavė ir ne duos nė vienai ypatai karaktoriaus. Pinigai duoda tėvui galę izsauklėti ir izsmokinti savo sunų, bet niekados jie nepripils tam sunui izzminties, tvirtos valios per ką jis galetų apsiszvesti.

Paklausykite pasakos apie Amerikoniszka didžturtį ir jo dukterį.

— Vieno stokuoja, Tamistos dukterei, kalba mokintojas į didžturtės tėvą, o tuo yra gabumas.

— Kur tas gabumas yra, kiek kasztuoja? — atremia tėvas, — asz tuoj savo dukterei vieną nupirksiu.

Nežinojo žmogelis, kad ir už milijonus negali padauginti savo dukters gabumo. Pinigai gali žmogų padaryti prekęju, bet prie tos prekestės gabumo niekad nesuteiks, teip lygiai kaip moteriskė gali pinigais mėti bo jokio skaitlėaus, bet negali nuo jų laukti veido skaitstumo, negali nuo jų laukti izzminties nė kitų panaszų daiktų. Žodžiu, pinigais turi tiek vertės, kiek jam žmogus jos suteikia.

Paprastai žmonės mena, juog kas turi daug pinigų, tuo patim yra jau ir mandagus, matydami didžturtcio namuose visokius dailos daiktus, kurių neatranda varguolio namuose, sprendžia juog to didžturtcio ir paprocziai yra izdailinti, szvelnūs, bet tai yra didelis klydimas — mandagumas neturi nieko bendro su turtu. Mandagumas tai yra grynai ypatiszkas žmogaus turtas ir randasi tik žmoguje, o ne jo namuose arba papuoszime. Pinigai gali mandagumą padabinti, bet negali jo suteikti. Mandagumas tai yra nesutersztas žmogaus karaktorius iz dalies prigimtas, o iz dalies per patį žmogų izszdirbtas, karaktorių gi tą pinigai negali nė suteikti nė izszdirbti. Daugelį matome didžturtcių szeimynų kur koznas noras gali buti izszpildytas, bet veltui jieszkotume tenai mandagumo. Jieszkodami rastume naminus barnius, stoka visokio fakto ir mielės, neapsakomą pasididžiavimą iz savo turtų o paniekinimą beturcių, bet mandagumo tenai nerashme nė szeszelio. Džiaugkis varguoli, jei ant tavęs didžturtis iz augszto, su paniekimo ženklu dyrstelti teiks. Jei nori mandagumą rasti, eik į surukusią beturcio grincelę, — tenai jis gyvena.

Bet, ne vienas paklaus, ar gali pinigai suteikti laimę.

Atsakydami *teip* arba *ne*, klysimė, nes toks atsakimas neuštenka. Pinigai, teisybė, gali prisidėti prie žmogaus laimės, bet niekados negali ją sutverti. Tas viskas priguli nuo izzminties ir gabumo žmogaus — kaip pinigai bus sunaudoti. Sveikas medis turi pirmiaus turėti giliai įleistas savo szaknis, o pasukui traukia į savę saulę, orą, drėgnumą, jeigu gi neturėtu szaknų, tad žemė saulę, oras ir vanduo eitu ant niek ir medis džiutu. Teip lygiai yra su žmogaus laime; jai randasi žmogaus szirdyje, tad ji augs, didžsis prie koznos aplinkybės suteiktos ar tai per žmogų ar tai per pinigus, bet jei žmogus laimės neturi savo szirdyje, pinigai niekados jam jos nesuteiks.

Jurinukas.

Karvojaus laiszakai.

— o —
Tryliktas laiszakas.

Paprastai sakome: ar *skaitė* „Figaro“, „Quo Vadis“, „David Harum“? ar *pazinsti* „Dieviszką Komediją“, „Hamletą“, Jr. Jono „Lietuvius ir Gudus“, Hoesicko veikalą apie Słowackį? ar daug *pasimokina* iz Kriauszaczio „Gramatikos“?

Iz to iszeina, kad yra rasztai, kuriuos užtenka tik perskaityti, bet yra tokie, kurie reikia tarđtyti, skaityti po keletą sykių; — yra ir tokių rasztų, iz kurių galima tik mokytis. Gazietas ir apysakas *skaitome*, nes jose jieszkome tik bėgamų žinių arba pramogelės; jeigu kokią žinią užmirszome arba neiszskiai supratome, skaitome gazietą izsznaujo, jeigu apysaka patiko, imam knyga vėl į rankas, teip lygiai, kaip einam į teatrą po keletą sykių ant tos pacios operos, jeigu mums patiko. Bet yra veikalų, kuriuos reikia skaityt po keletą sykių, kad juos pažint prigulinciausiai. Imkime du kliasiszku veikalus: Sienkevicziaus „Quo Vadis“ ir Macanlay'o „Pieszinius“ (Essays). Abudu parasztyti ktiopiukiausiai — kalbai, lengvuimu perstatymo dalykų, apdirbimui medegos nieko užmest negalime, — vienok „Quo Vadis“ užtenka perskaityti tik vieną sykį, kad apibrangint apysakos gražumą, ir suprasti, ką rasztytojas norėjo pasakyti. Su „Piesziniais“ yra kitaip. Czia skaitytojas turi priesz akis abelną supratimą apie perstatomą dalyką, bet izszgalius užmirszo. Po perskaitytymu „Quo Vadis“ žmogus atsime

viską, kas atsitiko Vinicijum ir Sigita, Let po perskaitymui pjesinio, pav. „Carlyle“ visų išgalių neatsimėni — prisieina skaityt vėl ir vėl, kad juos gerai įsidėt į galvą. Prie rasztų, kuriuos reikia skaityt daug sykių, norint su jais szejp teip susipažinti, priguli poemos, dramatiszki veikalai, studijos ir tarymai: ekonomiszki, istoriszki, gamtiszki ir it. Tie veikalai yra rimtesni ir tankiai reikalauja prisirengimo, t. y. pirmesnio susipažindimo su ne vienu kitu veikalu, kad galėtų buti skaitytojui suprantami. Pav. Murawski'o „Vakary ant Semano“ skaitytojas, kurs neturi nors pavirszutinių žinių iš filozofijos nesupras ir mes knyga į šalį. Kaip prastas sodietis, kurs apart piemėnų birbynės ir laukinio giedojimo kerdžiaus jokius muzikus negirdėjo, snaus ant operų Wagnerio, teip neiszuilavėnes estatiszakai ir protiszakai žmogus neatras jokių grožybų „Anyksczių szilelje“ nė pasimokinimo knygoje „Apie žemę ir kitus svietus“.

Ilgai kartais prisieina mokytis, kad pažinti, juog yra ant svieto daug grazesnių, nekaip raudona vaxsa, ir gardesnių valgių, nekaip saldi cukierka!

Daug turime knygu, parasztų ne skaitymui, bet mokiniuiai. Tokiais yra visi moksliszki vadovėliai (fizikos, geometrijos, astronomijos ir t. tt.). Mėš jų turime mažai, o gerų dar mažiau. Pav., Miežinio „Gramatika“ Zebrio „Geografija“, Skaszkausko „Aritmetika“ yra parasztos ne moksliszki ir su daugybe klaidų. Bet ir visi kiti mūsų vadovėliai yra nepilni ir netobuli, o vaikams mokintis neturime — nė vieno.

Pereitam laiszke rasziau, kad daugelis musiszkių žmonių *skaitima* ir *apsiszvietima* laiko už vieną ir tą patį daiktą. Bet ar ne juokai butų, jeigu koks vaikas *perskaites* pav. Szerno „Geografija“, garsintų save už apszvietą. Vienok — gėda prisipažinti — mėš, lie tuviai (čia Amerikoje), tokių „apszvietuolių“ turime net per daug!

Atsitinka saliuone szitoks dalykas. Incina „apszvietas“ vaikas pasistiprinti, ir, begerdamas alų, pradeda rodyti savo „apszvietimą“: jųš, girdi, nieko nežinote, klausote kunigų, poterius kalbate ir tt. ir tt.

— O tu, Kazy, ar neatsimėni, kaip da pernai dvylinkas susirietęs muszeisi į krutinę bažnyčioje? — atsilie-

pia saliuinkas.

— Durnas buvau — atsako apszvietas Kazys.

— Kas-gi tau į galvą tazumo įpylė?

— Gazietas pradėjau imti, geografijaž skaicziau.

— O ką toje geografijoje radai?

— Radau, kad Dievo nėra....

— O tu verszi! — pertraukia saliuinkas ir pradeda smarkauti.

Tikras atsitikimas. Tokių vaikų, ką knygoje iszskaito ne tą, kas joje yra paraszta, atrasime nemažą skaitlių — beveik visi mūsų progresistai teip „szviecciazii“, t. y. *skaito* „knygas ir laikraszczius“, bet jų skaityti nemoka — ir stebekis žmogau, kad isz geografijos tik tiek patyria, kad.... Dievo nėra!

Reikia moket skaityt, o *kaip* reikia skaityt, kad skaitymas iszeitų ant naudos, pasistengsiu paraszt kitam laiszke.

Karvojus.

Kas sviete girdet.

Caro nelaimės. Maskoljoj nori cerkves re-formos. Turėšime naują karalių ir imperatorių. Instabi vokieczių tiesa. Nelaimingos moterys! Lenku susirukimas. Kas juos āplankė. Boerai nori tiesų.

Rosijos carui szimet labai nesiseka. Nuliudo labai nes nesulaukė sosto įpedino, o dabar vėl turi bėdą už tai kad iszvarė L. Tolstojų. Garsesni rasztinikai raszo visokius prieszai sinodo kaslink Tolstojaus pasielgimą straipsnius ir tai teip drąsei juog kunigaiksztis Uchtomskij patalpino du straipsnius p. a. „Geras krikszcziomis“ ir „Liberaliszkas mokslinczius“ savo laikraštyje „Peterburgskija Viedomosti“. Visuomenei teip tas patiko juog tuojaus iszpirko visą tą numerį, mokėdami ant pabaigos net po 25 rublius.

Pobiedonoscev, labai nusiminė, nes ir už tiesą nežinia kas isz to iszeis, kadangi tų straipsnių autorius Hieronimas Preobražensk, augszto Rosijoje laipsnio popas, reikalauja neatbutinai cerkveje reformos, o visuomėnei jam pritaria. Caras nežino ką daryti.

Austrijos ciesaorius visus savo nes magumas tikisi gerai užbaigti; apgarsino juog karunavosis ant Czekų karaliaus, ir tokiu budu tiki juog visus czekus prie savę pritrauks.

Turės tad Europa szviežių karalių, bet negana to, gal da prisidės ir vienas imperatorius.

Naujam Anglijos karaliui Edvardui XII jo prieteliai nori įkalbėti juog jam tokio ploto valdonui, nepritinka vadintis vien Indijų imperatorium, ir todel jį gundo idant karunavotusi ant Suvienitos Britanijos imperatoriaus.

Jau tai turbut ant svieto viskas mainosi. Ar girdėjote kada tokią tiesą kokią apgarsino Policijos Direktorius Poznaniuje? Iszdavė jis tiesą, juog kiekviena moteriszke, kuri nesziuos per ilgą suknią bus szaukta pas sudžią ir nubausta.

Na nelaimingos motereleš! sunku bus jumi iszsisukti no didesnės ar mažesnės bausmės, ir tai da kitą sykį suvieno netikėtai, nes kaip visi Direktoriai pradės tokias tiesas garsinti ir moterų andarokus mieruoti, tai gali atsitikti juog andarokas, kuris vienam mieste pasiutas pagal Direktoriaus mierą, kitam mieste gali buti per ilgas, ir vargszė locnininkė gali aptureti laimę stoti priesz sudžią ir užmokėti bausmę.

Gali teipgi atsitikti juog vienam Direktoriumi andarokas per trumpas galėtų iszrodyti kitam perilgas ir vėl na uja bėda. Na, tokių tiesų jau asz nepagirsiu, nors nenorėcziau teipgi ir tų dulkijų ryti, kurias moteris su savo ilgais andarokais sukelia.

Jau tai daug geriau pasielgė tam pacziaim Poznaniui lenkai, kurie susirinkę suvirszum 600 iszdavė tiesas, juog nevalia alkoholio naudoti ir kazymos loszti.

Nutarė, tiesas apgarsino ir tiki, juog neapsakomą naudą visuomenei padarys.

Dieve duok kad teip butų, turime žinoti, juog jau buvo toks kuris turėdamas pilną tiesą galvą žmogui nukirsti, uždraudė savo pavaldiniams, gerti svaincanczius gėrymus. Bupo tai Egipto faraonas Sezafris, kuris 3,000 metų pralenkė lenkų užmanymą, bet jam nepasisekė. Pažiurėšime kaip pasiseks lenkams.

Kada kiekvienoj žemėje naujas tiesas iszduoda tad ir vargszai burai nori, kad ir jie turėtų kokias nors tiesas, kurios juos apgintų nuo anglų barbariszkumo. Pasiuntinį Afrikos Respublikų Dr. Leyds iszsiuntė į visas Europos valdžias, neaplenkdamas ir Amerikos Suvienytų Valstijų, didelį protestą prieszai tikrą anglų barbariszkumą apsiėjime su boerų moteriszkeis ir vaikais.

Holandijos karalienė tą protestą parėmė, mat moteriszke moteris gina, pažiurėšime ką vyrai ant to pasakys.

Lapienc.

Amerika.

Veislinga motina.

Gayr, Tenn. Farmerio N. H. Bennett pagimde ant sykio ketvertą kuklių, kurie visi yra gražūs ir sveiki ir tėvai tiki, juog gerai augs.

Norint Burnett apšvedė da tik priesz penkis metus, bet jau jo pati apdovanojo jį deszimcziu vaikuczių, kurie visi yra sveiki ir gražiai auga.

Jau tai tikrai „kam Dievas duoda, tai ir dribtelia“.

Balsibė žiogų.

Mineapolis, Minn. Czionai priviso tokia baisybė žiogų, kad iszrodo kaip szarancza. Farmerius tas labai nugasdino, nes jei jie ilgiau czionai pabus, ant lauko neliks nieko.

Didelis lietus.

Grand Rapids, Mich. 5 dieną Liepos lijo czionai toks lietus, juog daugelį padarė bledies. Paplovė kuone visus gelezinkelius teip, juog tarpu nekurių miestų tapo suvis pertraukta komunikacija. Upė Grand River teip patvino, juog plaukdama per laukus, iszplėsze daugelį sodų su įvairiais vaisiniais medžiais.

Sniegas.

Houghton, Mig. 8 dieną Liepos czionai labai snigo, bet sniegas greitai sutirpo.

Gromata isz Filipinų.

Pirmiausia daneszu apie save draugams ir pažistamiems, kad esu gyvas, ale nelabai sveikas, ba jau keliatas dieną kaip bunu lignonbutije, kur yra geriausias buti kompanėj, ba czia esi žmogus liuose snis ir duoda geriaus valgyti. Behunant kompanėj nuolat ant kojų, asz pradėjau szlbuot ant vienos kojos ir dabar man darys operaciją.

Czia Filipinuose nuo 5 dienos Grudžio nebuvo nė laszo lietaus iki pusej Mojaus mėnesio. O karszcziai neiszpasakyti. Nežinia nė kur pasidėti, tiek dieną, tiek naktį. Tik dabar nuo pusės Mojaus laukiame lietaus. Lytingas czėsas czia ir yra baises, ba visi laukai paplusta, upės didei patvinsta, o ten, kur buva laukai ir pievos, pasidaro netikėti azerai. O dabar tai žolė pageltus teip kaip pas mus Lietuvoj rudenio laike, o žemė teip nuo sausumos sutrukus, kad vietomis plyziai net per pėdą. Lietus sumazina karsztį, teip kad nors

naktį galima miegoti, ir užmusza, isznaikina vuodus, nuo kurių czia niekur negalima iszskavoti. Czysta plėga.

Amerikos valdzia kalbina baltuosius, o tarp tų ir lietuvius, kad tik važiuotų ir apsigyventų Filipinuose. Ale kas į czia gali važiuoti? Kas gali norėti, kad gyvas keptų? Karszcziuose mus baltieje žmonės czia nieko negali padirbti, ar tai butų kareiviai, ar szej darbininkai. O kiek ligonių? Pagyvensi porą metų Filipinuose ir noroms-nenoroms turi pamest sveikata.

Patys filipiniečiai yra pripatę prie karszczių, ale nevisi ukvatnėi dirba. Daugiausia ir smagiausia czia dirba Japonai ir kiniečiai. Tikrai, reikia stebėtis, kaip tie žmonės gali ir isztrivoti. Rodos pas mus nė arklys, nė mulas tiek nepakenczia karszczio ir darbo, kiek Japonai ir kinietis — už penkis padaro.

Czia apie Manilę, tai jie dabar džiaugiasi, kad papulė po Amerika. „Amerikonai, girdi, nors užmoka gerai, o ir visokių darbų iszranda“.

Be abejonės, jūs girdejote, kad jau Aguinaldą sugavo. Ne tame dyvai, kad sugavo, tik tame dyvai, kad jį priėme amerikiečiai kaip poną. Tik už vieną namą, ką del jo nusamde, moka 80 dol. ant mėnesio. O valgyt ir visko, ko tik nori, dastato. Mės jį neva vaktuojam, ale tik del parodos ir kad kartais patys Filipinai jam ką blogo nepadarytų, ba nekurie yra ant jo pikti, o szej jis gali eiti ar daryti ką tik nori.

Ale jau bus gana. Malonėcziau kaip galima greit pargrįžti atgal į Ameriką, o jau turbūt ilgai mės czia nė nebusime. Antanas Sujeta.

Paryžius.

Draugystė „Želmuo“ turėjo pereinimą mėnesį savo susirinkimą. Instatuose tapo įvesta daug permainų. P. Damaanta dabar vieszi Paryžiuje, taigi per jo agitaciją lietuviai teip nutarė ant pakutinio susirinkimo: 1) kad į draugystę „Želmuo“ gali prigulėti vien lietuviai, mokanti lietuviszkai, arba toki, kurie prisizadės mokintis lietuviszkai ir tikrai mokšis. Toks po dviejų mėnesių bus iszgzaminavotas ir jei pasirodys, kad sziek-tiek nors lietuviszkai pramoko, bus priimtas į draugystę, o jei ne, tai ne. 2) nutartė, kad knygnas draugystės, kurs dabartės yra pas p. Gierzynskius, butų pernesztas į Prusno, į Ro-kaiczius, kur p. Zauניתė juomi prizadada užsiimti, (Kodel lietuviszkos Paryžiaus draugystės knygnas turėtų buti net Rakacziuose?) J.

Apie užmuszejystes.

Vienas vokietis iszdavė neseniai tokias rokundas apie užmuszejystes.

Anglijoj ant miliono gyventojų, girdi, pripuola tik 6 užmuszejystės t. y. ant miliono visokiomis smertimis mirusių 6 buna užmusztas. Vokietijoj ant miliono mirusių, užmusztų buna 11. Francuzijoj 16. Austrijoj 23. Vengruose 67. Ispanijoj 83. Italijoj 95.

Kaip matome, daugiausiai žmogų dyczių yra Italijoj. Neseniai Italai ir savo karalių Humbertą užmuszė. Czia Amerikoj Italoniai ir yra gerai žinomi isz savo pesztinių ir užmuszejysčių.

Tarp lietuvių senoje mūsų Tėvynėje užmuszejystės pasitaiko labai retai. Lietuvoj, jei kur tapo užmusztas žmogus, žmonės placziai ir ilgai apie tai kalba. Czion vienog Amerikoj žmogų dycstės pasitaiko daug tankiaus. Amerikoj už žmogų dycstę karia. Vienok užmuszejai kartais per pinigus pataiko nuo pakorimo iszsisukti.

Akyvniausias bet dalykas yra tas, ką anas vokieciuz mokslinczius tvirtina, jog žmogų dycstės tankiausiai pildo tie žmonės, kurie neturi jokios milaszirdystės del gyvulių, teipgi sako, kad daugiausia užmuszejysczių atsitinka tose vieszpatystėse, kuriose nėra jokios bausmės už gyvulių kankinimą.

Isz Skotijos.

Carfin Lanarkshire, 29 Birželio. Vasara pas mus labai graži ir oras labai sveikas, tik tuli lietuviai nedorą kvapą isz savės iszduoda, teip kad geri žmonės turi nuo jų saugotis.

Žinoma viena karvė visą kaiminę iszpaikina. Atsiranda koks isztvirkėlis lietuvis, o da nuduoda save neva mokintu, tai tuojaus pritraukia prie savę daugiau pasileidėlių ir klimsta visi blogų papratimų purvyne. Teip, duokim sau, ir pas mus, Carfine, 17 Birželio lietuvis numirė kudikis. Vienam kanbrije paszarvojo kudikio lavonėlį, o kitam susirinko burelis lietuvių ir... nu traukti einikį ir stokušką. Tokio gyvulizskumo tai jau turbūt ir Amerikos Szliupas nemokina. (Oi, Carfiniečiai! jūs priesz 3 metus buvote vieni isz geresnių Skotijos lietuvių, kur jūs dingto protas ir gėda? Red.)

Netoli nuo Carfino yra miescziuokas Mossend, kur yra su virszum 300 lietuvių, bet apie juos jau nuo seniai nieko

gero negalima pasakyti. Laikrasceių neskaito nė vienas; girtuokliavi^o as, kazyravimas, pesztynės ir tšimasis pėsudą, tai kasdieninis Mossendiečių užsiėmimas. In bažnycią nėina, nes Nedėlioje reikia pag rieti, arba pabaigti kazryroms loszti, jei kurio j lakupis ne paima. Kada ateina kunigas ir klausia kodėl neina į bažnycią, tada atsako: „Sergu, tėveli, galvą labai skauda“. „Gerklė da daugiau, tai neskaudės“ — atsako kunigas, ir žinoma ką tokiam gyvuliui daugiau galima sakyti.

Kada reikia pinigų ant kazyravimo ir visokių palei-tuvysčių, tada jų turi, bet kada reikia ant Bažnyčios arba tautišzkų kokių, arba net ant priderenčių drapanų, tada nė peno neturi. Gedal

Scotlandietis.

Mokslas ir apsisvietimas iš laikrasceių.

(Tąsa.)

Iš to visko, kas ligsziol pasakyta, matome, kad mūsų visuomenė sziądie-niniam savo padėjime priversta yra del savo mokslo ir apsisvietimo naudotis vien skaitymu laikrasceių ir labai dar neskaitlingų mūsų literaturoje knyglių.

Negalima prie to prisikaityti nė pamokslų, garsinamų bažnyčiose, kurie už pirmutinį mierį turi apszvietimą tikėjimiszkuose dalykuose ir tankiause viens su kitu neturi jokio sistematiszko sutaikymo, kada netik kiekvienas kunigas tą patį dalyką kitaip iszguldo, bet ir tas pats kiekvienam pamokslui ima sau tēmą arba įtalpą pagal tuolaikinės savo žauslos, nesirupindamas apie prisilaikymą aiszkliai apmisylo plano nors ant isztisų metų, idant visus liogiszkaiz sujungti, teip kad viens iš kito isztekėdamas ir viens kitą paaiszkindamas, ant galo sutvertų kokią cielybę, kuri ant vi-ados galėtų pasilikti atmintyje klausytojų. Kategetiszka — toji naudingiausia metoda iszguldymo krikszcioniszko mokslo, beveik susivais Amerikos lietuviszkose bažnyčiose užmirsza. Delto mūsų žmonės teip yra silpni savo tikėjime, kad mažiausias vėjalis lengvai lanksto juos į visas szalis. O isz kitos pusės daugumas nenori arba negali reguliariszkaiz eiti į bažnycią; tada, apleidę vieną, negali prigulinciaiz su-prasti sekanczių iszguldymų. Negalima prie to prisikaityti nė teip vadinamų „prakalbų“: viena del to, kad prie jų

tankiausiai imasi toki, kurie apie mokslą labai mažai arba visai nieko neiszmano; antra del to, kad visos mūsų dabartinės prakalbos, nežiurint ant to, kas jas laiko, turi už savo mierį tiktai „gitaciją“ užgavimą jaustų, o ne proto apszvietimą, kaip taikiai patėmijo „Karvojus“ 11-am laiszke. Na, ir vėl tos prakalbos teip yra įvairios įtalpos, teip iszskyrstytos, kad jų jokiū budu ne tik suriszi negalima, bet ir nežine kokioj vietoj galvos jas patalpinti. Užtai tuszti žodžiai prabarszka pro ausis klausytojų, nepalikdami jokios naudos. Prie to reikia žinot, kad mokslas ir apsisvietimas heyra tai vien svetima ant žmogaus įtekima, neyra tai jo garsinimas, bet jo supratimas, persiėmimas juom, sumalimas jo mūsų viduriuose ir pavertimas jo į mūsų kraują, atnaujinimas pagal jį visos žmogaus esybės. O prie to matomai reikalinga yra locna ypatiszka proce ir tai sunki nuolatinė.

Viens klausymas moksliszkių iszguldymų nedaug naudos atnesz, jeigu prie to patys nepridėsime savo rankų, idant tą mokslą prisisavinti.

Delto tai geroze mokslainėse tiek kartų isz visų pusių aiszklinasi tie patys dalykai, rodosi visoki gincizai ir disputai, pakol visos abejonės visai neiszsziblaszko ir gryna, aiszki, szviesybė nepasilikta mokintinių priimta su visu persitikrinimu ir noru.

Ant prakalbų-gi nėra prie to nė progos, nė laiko, nė atsakanzio prisitaismo. Norint isz jų padaryti naudą, neatbutinai reikia gerai jas pritaikinti prie klausytojų supratimo ir sistematiszkaiz jas sujungti. Tuo tarpu kur dvi arba trys yra prakalbos, viena kitą sumuszza. Ir tai tydzioms. Jau kur-kas naudingesniu daiktu yra skaitymas knygos, su kuria gali pasikalbėti, gali perskaitęs kelis lapus užvožti, gerai apie tai apmisllyti, gali tą patį atkartoti, pakol visko gerai nesuprasi ir tuo nepersisiimsi. Jeigu ką užmirszti, gali vėl sau pasijieszkoti ir savo atmintyje atnaujinti. Czionai, kaip matome, yra arba nor gird atsitubi ypatiszkas darbas proto ir szirdies žmogaus. Delto, kad ir augsztesnėse mokslo institucijose mokintiniai iszjuokia aklaiz prisilaikanczius kokios-nor knygos, vadinami juos „ex libro doctus“ (isz knygos mokytas), o vienok daugumą sutinkame ant svieto žmonių, kurie beveik jokių nelankę mokslainę, tiktai isz knygų patys pr save gana gerai prasimokino ir tarp kitų savo draugų augsztesnę užimę

vieta. Tiktai reikia žinoti, *ko mokintis ir kaip mokintis?* Kad ir geriausias noras, nepa-neuženka. Mokslainėse neprivalo mokintiniai apie tai rupintis: nes tenai veda juos iszlavintas ir pilnas datyrimo mokintojas pagal pedagogiszkas regulas, paremtas ant szimtmeczių datyrimo pamato. O jeigu nori pats mokintis, paimi ant savę dviguba nasztą: nes turi buti ir mokintiniu ir paties savęs mokintoju. Turi užtaigi žinoti, ko mokintis ir kaip mokintis? O tų dasizinosi isz knygos, kuri vadinasi „pedagogika“ (mokslas mokinimo — isz dviejų graikiszkių susideda žodžių *paiz* — paidos — vaikas, ne-mokantis ir *ago* — vesti, mokinti.) Kas nebutum, jeigu nori ar kitą ar pats save mokinti, pasirupink tą knygele ir nuo jos pradėk savo darbą. Tenai rasi pirmiausia tą principą ir įgyzi tą supratimą, kad visokis tikras ir teisingas mokslas iszauga kaip szakos isz vieno kelmo, isz vienos teisybės niekad neatmaino-mos, amžinos, kurioje yra pats Dievas. Jeigu užtaigi užsimanysi, kad nor vieną szakelę to mokslo nulauzi tuo kelmo, isz kurio ji traukia savo maista, tai nelgai džiaugsiesi, kad ir gražiausiais jos žiedais, nes nepoiglam suvys, iszdzius ir jokio vaisiaus neatnesz. Mokslas ir apsisvietimas, tai yra kaip statymas namo. Pedagogika parodys kiekvienam, kokios medegos jis reikalauja del savo namo, nuo ko turi jį pradėti, kaip augsztyti muryti ir kaip užbaigti. Tad nepradės nuo stogo, langų arba sienų, tiktai nuo pamato, labiausia rupinsis apie jo tvirtumą. O tuo pamatu yra vėl amzina teisybė — pats Dievas. Supras, kad jo priderystė neyra tvirti visokias žinias ir mokslą, bet tiktai jį jieszkoti ir jį sunaudoti del savo ir kitų labo, kaip ir del garbės to amžino szaltinio visokio mokslo ir szviesos. Didžiausia klaida yra tvirtinimas, kad žmogus ką nors „iszmislyja, iszranda“. Niekados! Jis tiktai per tikrą mokslą vienu ar kitu laipsniu prisartina prie tikros teisybės, ir tiktai atidares akis savo užtemto proto, pamato kas kart daugiau jos szviesos, kuri, vienok jau nuo amzių sutverta buvo be jojo. Tokiu budu ant paczių pradzių pažis didelę grazybę ir galybę amžinos teisybės; pažis, kaip mažiuleliu yra pats prilyginime prie josios, kaip bjaurum prilyginime prie jos grazybės!... Perimtas nusistebejimu ir didžiausia guodone, troksz vienok prie jos prisartinti, su ja susiriszi ir ją numylėti, ir pats nežinodamas da kaip tai stojosoi padės pamatą savę tikram mokslui, saviszminciaiz ir savo apsisvietimui. „Im, tium sapientiae-timor Domini“ (pradzia iszminties — baimė Vieszpaties — Eccli.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS. 94 Grand Street.

Kasžuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiūrėtojas

Korespondencijas ir laisvkus su plnigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Isz lietuviszku dirvu.

Wanamie, lietuviszka parapija isztiesu susitvere. Scrantono diecezijos Vyskupas Hoban ja uztvirtino ir priza-dejo, kaip greit galēs, duos Wanamie-cziams lietuviszką kunigą. 16 d. Ju-niaus buvo pirmutinis tikras kaipo para-pijos mitingas. Tapo aprinktas komite-tas. Parapija uzdeba po vardu: Panelēs Szv. Auszros Varty. Nutarta ant to m-tingo laikyti ant naudos naujai uzde-tos parapijos pikniką. Pinigų komitetas jau turi surinkęs apie 300 dolierių.

Glen Lyon'o, Pa., lietuviai rengia lietuviszką teatrą. Tai yra grauzs daik-tas. Tik tas nedailu, kad ne visi isz jų prisideda prie Wanamies lietuvininkų, norint stato savo bažnyčią, nors į tą bažnyčią jiems bus tik 10 minutų pes-tiems eiti, 5 centai ant strytkario nuva-ziuoti. Yra keli, ką kitąsyk savę laikę už tautiecius, o sziądien vaikszcziója pas lenkų kunigą ir su juom isz vien dirba priesz lietuviszką parapiją. Pfe, negražu!

Wilkes Barre, Pa., 7 d. Liepos vie-tinė Susiv. kuopa laikę pusmetinį mitin-gą ir parengę prakalbas. Ant prakalbų isz svetimų pribuvo p. Tepliuszis isz Pittsono.

Edwardsville Pa. Mūs miestelije viskas gerai einasi. Mainierių unija laikosi tvirtai. Tas tik nelaimė, kad unija, ru-pindamasi kartais apie suvis bereikalin-gus daiktus, mažai rupinasi, apie ką rei-kia. Sztai užpereitą nedėlią teip vadina-mose „žydinėse“ vėl užmuszė du lietu-vininku į smert: Petrą Mozurkevyczią ir Martyną Žmuidyną. Iszeina, kad į 9 mėnesius, t. y. nuo Spalių mėnesio pe-reitų metų iki dabar, tose mainose tapo užmuszti 7 lietuviai. Ar unija negalėtų pasirupinti, kad kompanija užvest mainose geresnę priežiūrą? Ten kas nor-turi buti netvarkoj? Kodel kitose mainose teip žmones nemusza?

Freeland, Pa. Freelando lietuviszką kn. Servetką apleidžia. In jo vietą Scrantono vyskupas priėmė kn. Vaclo-vą Matulaitį. Freelando parapija susi-deda isz dviejų tautų: isz lietuvininkų ir lenkų. Kitą syk lietuvininkų Freelande buvo daug daugiau nē lenkų. Statyda-mi bažnyčią lietuvininkai ant tiek buvo iszmintingi, kad neužraszė ant lenkų vardo (polish), kaip tai seniaus papras-tai lietuviai paalarydavo, bet užraszė ant lietuvių ir lenkų vardo (lithuanian-polish). Savo vardą padėjo pirma, taigi dabar toj bažnyčioj lietuviai turi pir-mybę. Lenkų Freelande sziądien yra daug daugiau nē lietuvių ir jie norėtų lietuvius isz bažnyczios visai iszvesti. Lenkai teip visada daro. Jie nenori, kad ten butų kunigas, kuris moka lietuvisz-kai ir lenkiskzai. Nori turėti grynai lenką, o jųs, lietuviai, kurie pastatė bažnyčią, galite eiti, kur sau norite. Taigi lenkai, dažinojė, kad kunigas Ma-tulaitis ateis į Ereelandą, pradėjo pur-szkauti, raszinėjė net kelias gromatas gasdindami kunigą. Bet nieko neiszda-rjė. Užraszai bažnyczios neatleidžia. Ir jeigu lenkai nenorēs su lietuviais sutik-ti, tai galēs trauktis, o sau kitą bažny-cią pasistatvti, nes szita bažnyczia yra lietuvių.

* * *
Paskesnēs žinios parvina, kad pra-eitam nedėldienije (7 Liepos) kn. V. Matulaitis nuvyko į Freelando parapiją ir turėjo mitingą su lietuviais ir lenkais: Lenkai teip buvo įszirdę ant lietuvių, kad su keiksmiais atsiskyre ir tvers sau naują parapiją, ba dabartinė Freelando bažnyczia yra lietuviszka, ba raszta ant lietuvių vardo. Matote, mieli lietuviai, kad lietuvininkams reikia but atsargiais

einant iszviene su lenkais parapijose arba draugystėse.

Freelando lietuvius tokiu budu da-bartēs aprupino, turbut, Hazletono pra-baszczius kn. Kudyрка, ba patys vieni kunigą neįstengs užlaikyti.

Didele exkiurszije!

Pittston'o, Pa., Szv. Kazimiero parapija parengė didelę exkiurszije ant Harvey's Lake ant subatos, tai yra 17 Rugpjuczio (August), 1901 m.

Tikietai isz Pittston'o in ten ir atgal, tai yra dubeltavas L.V.R.R., dėl saugusij 80 c., dėl vaikų 45 c.

Tikietai isz Dorranceeton, Luzerne ir at-gal del saugusij 60 c., dėl vaikų 30 c.

Exkiurszijos treinas L.V.R.R. iszeis isz Pittstono Junction 7:35, isz Pittstono 7:40 isz ryto.

Viena isz dailiausj vietų dėl piknikų yra Harvey's Lake, ten yra puikus sodai ir visokių zobovų, puikus ezeras ir ant jo puikus gar-laviai dėl pasivažinėjimo.

Su musų tikietais galima važinoti ir ant reguliariszkų treinų. Graijs muzykė lietu-viszkus szokius.

Nuoszirdžiai užpraszo visus ant puikaus pasilinksminimo parapijos KOMITETAS.

Kas ka norit pirkti eikit pas *John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. Y.*

Minėkit „Zvaigždę“
Skaitykit apgarsinimą ant paskuti-nio puslapio.

Temikit Lietuviai

„Zvaigždės“ Spaustuvėje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „*Maldu Vainikelis*“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradadant nuo 25 centų.

Daugiau kaip 30 metus iszmcgintast
Dr. RICHTERO
wisam swietui zinomas

„ANKER“ (Ankarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausias gydysle nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.

ir wisokiū Rheumatiszku
skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas wisus
aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Taša).

Kalbant tai akis pašos žeravo, nei žveries, iš po apvilktos civilizacijos rubais žmogaus žiurėjo tigrisas.

Petras žiurėjo jam į akis ir tylėjo. Paša atsikvėpęs vėla švelniai prakalbėjo į Petrą:

— Ar apsiimsi tai padaryti dėl manęs?

— Su noru, ekscelecija.

— Nereikalauju, kad perkalbinėtum juos, — ne. Persergėk tik juos, kad tai mūsų yra tvirtas pasiryžimas, kurs bus išpildytas. Tegul pasigaili tų vargšų žmonelių, kurių apgynėjais garsinasi..... Gali kariauti Serbijoj, gali tvirti savo legijonus, bus tai karžygiškai. Pasakyk tai jiems, daktare, nuo manęs. Rodos, kad nereikalauju nuo tavęs negalimų dalykių.....

— O ne! — atsakė Petras.

— Tai-gi tiek tik norėjau pasakyti..... Jei sugryžęs mane atlinkysi, busiu labai linksmas, bet persergėsiu iš augšto, kad apie vaismus misijos nė neužsimyssi, kad nemislytum, kad per tave noriu gauti kokias informacijas. Informatorius turiu išitikimus jų pačių tarpe.

Nesmagų įspūdį padarė ant Petro paskutiniai pašos žodžiai. Paša pasakė, kad tarp komiteto sąnarių yra šnipukai, kurie jam viską daneša. Kuomet visus sąnarius Petras pažinojo. Gryždamas namo jis perkratinėjo mislije visus po vieną ir vis sakė:

— Ne jis. Jis negal but šnipuku.

— Bet jame užginė abejone ir pažvelgimas, kurių negalėjo atsikratyti.

— Na ką girdeji? — užklausė Petro motina, kada jis parėjo namo.

— Bloga, maika..... — atsakė.

Ir papasakojo jai apie viską.

— Hm?... hm?... — suniurnėjo senė.

— Jeigu ten tarp jų yra išdavikai, tai geriaus nors tuom syk, ant laiko, mesti viską.

— Nekalbėk teip, sunau — atsakė boba.

— In ką tas veda?.....

— Ar tu žinai — užklausė — dėlko tave paša siunčia į Bukareštą?

— Kad persergėčiau.

— O ne!..... Žino jis, kad tavo persergėjimas nieko neženklis. Ką paša grąšina tame nėra nieko naujo. Bašibuzukus ir čerkesus jau siuntė syki.

— Tad kam?

— Tu, sunau, nežinai turkų. Paša siunčia tave pas juos, kad pasakytum jiems paskutinius pašos žodžius, kurie padarys tarp jų nesutikimą. Kiekviens mislys: „Tai šnipukas“..... Supranti dabar, ko jis nori?.....

— Hum?..... — nusistebejo Petras.

— Tu nežinai turkų..... Aš su jais ilgai gyvenau ir daug nuo jų nukentėjau..... Išmokino jie mane šypsotis, kada žirdis truko iš gailėsčio..... Verčiau, sakai, atsidėti ant Dievo valios..... Nuo tavę paties girdečiau, kad mūsų tėvai penkis šimtus metų laukė, atsideję ant Dievo valios, ir nieko nesulaukė..... O dabar..... kada jau Serbija..... Bet — pertraukė pati savę — kam aš boba, kišuosiu į tokius dalykus!..... Du sunus prazuvo; nenorėčiau, kad tu patektum ant pašos meškerės; kada paša per tave persergti juos, aš persergėsiu tave..... Persergėjimu paša pridengė tik paskutinius žodžius, kuriuos pasakė lyg nenoroms.....

Petras užsimislįjo. Neslėpė savo kelionę; dasizinojo apie ją Ona, dasizinojo ir Ilenka.

— Vaziuoj? — užklausė atėjus.

— Vaziuoju — atsakė.

— Kada?

— Už valandos.

— Ach! — sušuko norėdama išeiti. — Kad tik suspėčiau.....

— Nepasakysi man „Su Diev“?

— Pasakysiu sugryžus — tarė išeidama.

— Kas jai pasidarė? — užklausė sesers.

Ona mostelėjo ranka.

Petras rengė savo valią ant kelio. Insidejo drabužių, marškinų, apikaklių ir jau norėjo uždaryti, kada įbėgo uždusus Ilenka.

— Dėku Dievui spėjau! — tarė pamačius Petrą.

Pasakius tai, padavė Petriui susuktą į popierą pundelį. Skubdama nesuvyniojo gerai ir vos tik Petras paėmė į rankas, popiera atsvyniojo ir Petras nusistebejo. Paziūrėjo jis į Ilenką; ta nuleido akis.

— Kas tai? — užklausė.

— Tai..... tai..... — mikčiojo.

— Žiedai, lenciugelis, dukatai, perlai. — kalbėjo Petras, žiurdamas į Ilenkos pundelį.

Ilenka porą sykių tyliai nusikostėjo.

— Ką su jais daryti?

— Atiduot..... — atsakė.

— Kam?

Ilenka susimaišė. Akių neišdryso pakelti. Norėjo ką sakyti, bet negalėjo ištarti. Ant galo tyliai tarė:

— Jam.....

— Kam? — vėla klausė Petras.

— Jiems..... — atsakė garsiau.

— Jiems?... Komitetui gal?

— Mergina pakėlė akis ant Petro, nei išmėtinėdama jam. Ji-sai, peržiurdėdama daigtus, kalbėjo:

Mergina pakėlė akis ant Petro, nei išmėtinėdama jam. Jisai, peržiurdėdama daigtus, kalbėjo:

— Matau čia brangius čiaigtus: auksas, briljantai, perlai. Žymiai tas padidįs jų kasą. Ar atiduot juos tiesiog į kasą, ar induoti kuriam nors dėl sunaudojimo.

— Induoti..... — atsakė.

— Tad kam induoti?

Čia mergina vėla neišdrįso atsakyti.

— Gal Stojanui? — klausė Petras.

— Ne.

— Ne Stojanui. Tai gal Nikolai?

— Teip..... — atsakė užkaitus.

— Nikolai — paantrino Petras. — Gerai, atiduciusi tai jam prie liudinįkų.

Stebėjosi jis iš dovanos vaikinui, kurs neturėjo jokio supratimo apie vertę briljantų ir perlų. Paaškino tai Ilenkai, o ji tik atsiduso.

Paskui ją sekė ir Ona. Išėjo ir už valandos sugryžo su pundeliu.

— A? — atsišaukė Petras. — Ir tu?

— Induok čia..... — atsakė.

— Kam?

— Stojanui.

— Teip tai bus gerai. — Ir uždarydamas valią pridūrė: — Tas gal sutaiškįs juodu.

XXI.

Iš paskutinių Petro žodžių merginos nusistebejo. „Tas gal sutaiškįs juodu“. Tad Stojanas su Nikola piktu?

— Jiedu pykstasi? — užklausė Ilenka Onos.

— Nieko nežinau.

— Matei juodu sykiu?

— Mačiau. Draugia perleido visą dieną, draugia įsileido į šulinį.

— Ir sutiko?

— Kaip broliai.

— Tai dėlko dabar jiedu pyktųsi?

Pamislįje merginos pradėjo tą klausimą rišti, bet nedraugia abidvi, tik liekviena atskiriam. Abidvi pamislįje: „Ar ne dėl manęs susipyko?“

Mislįje teip ir Ona, nors buvo liudinįku susitikimo Ilenkos su Nikola. Atmindama dabar visą tą susitikimą, matė, kad meilė apsi-reiškė tik iš Ilenkos pusės. Nikola jos meilę priėmė lyg su nuosteba. Priegtam žinojo apie protokolą, kuriame buvo išreikšta Ilenkos link Stojano meilė. Nežinojo Ona nei ką pamislyti ant Ilenkos. Ar-gi da-bar ji būtų įsimylėjus sykiu į abudu? Ar galėtų abudu suvadžioti?

— Kodėl-gi aš..... aš iš syk Stojanui pasakiau.

— Ilenka teip-gi truputį pažvelgė Oną, atsimindama sau jos pasielgimą, kada abudu vaikinais slėpėsi. Kodėl Ona jai nedaleido niekuom patarnauti vaikiniams? Dėlko tai darė?

Meilė yra labai pažvelgtina. Skiria ji brolius, seseris, draugus, net ir drauges.

Ona ir Ilenka atvirai nesusipyko, draugiškumas jų vienog atšalo. Ilenka, išvaziavus Petriui, atlanke Oną tik į trečią dieną.

— Ar nesugryzo dar?

— Ne.

— Kada sugryžs?

— Nežinau.

Klausy muose ir atsakymuose davėsi jausti atšalimas. Ona už-klausė apie sveikatą hadži Christienės.

— Skundėsi maika vakar – atsakė Ilenka.

— O šiandien?

— Šiandien, dėku Dievui, jau nesiskundžia.

— Kas jai buvo?

— Šoną jai diegė.

— Hadži Christo, kaip girdėjau, džiaugjasi.

— A! – atsiduso Ilenka. – Peticiją nusiuntė į Carogradą. Ką apie tai mislija Petras? – užklausė.

— Nieko. Maika sako, kad sultono ko nors prašyti, tai vis tiek, kaip į stulpą šnekėti.

— Gal, Dievas duos, iš to nieko nebus.

— Nežinau. Gal sultonas greičiau paklausys Mustafa-bej'o.

— Apie liežiuvius?.....

— O tai butų!..... Nupjaustytų liežiuvius vyrams, moterims ir mums!

— Ne visoms. Sako, kad nepjautų toms, kurios citų į hare-mą.

— Kas jau ten eitų!.....

Kalbejosi merginos apie tai, apie ką kalbėjo visas miestas, bet apie Stojaną, ir Nikola nė viena neužminė.

Po to Ilenka pasirodė namuose bobos Mokros tik ketvirtą dieną. Pirmiaus atėdavo ant dienos po tris syk; dar į nedelia atėjo tik antru syk. Butų dar nė neatėjus, kad nebut dasižinojus apie sugryžimą Petro. Hadži Christo buvo laukti prieplaukoj tavoro ir parėjęs pasakė, kad matė Petrą. Ilenka tuoj apsiėmė ir išėjo. Ties bobos Mokros vartais ji susitiko su parcinančiu nuo prieplaukos Petru. Inė-jo tada į priemenę, kur juodu pasitiko Ona. Ilenka norėjo likti žemai, bet Petras prašė jos eit pirma.

Petras padėjo pasienį valizą, nusiėmė skrybėlę ir tarė mergi-noms:

— Širdingiausias pasveikinimus!..... Mačiau Stojaną ir Ni-kolą. Atidaviau pirmam tavo dovaną, antram tavo.

— Ma jo Stojanui? – atsišaukė Ona.

— Stojanui?..... – nusistebėjo. – Tavo Nikolai.

Merginos nuliudo. Petras paziūrėjo į jas ir tarė.

— Ant galo, tas vis tiek. Stojanas visą dovaną sudėjo į ka-

sa; tą pat padarė ir Nikola. Auksas, perlai ir dukatai, apsimainė į šau-dykles ir šobles.

Merginos atsiduso. Petras neužsirašė, kurios dovaną katram įduoti, ir sumaišė. Petrą seniai trukė prie Ilenkos; mislydamas vienog, kad jos širdis jau užimta, neišsidavė su tuom. Patiko jam mergi-na ir jos dorybė. Bet pasirengęs buvo trauktis iš kelio, jeigu ji kitą myli. Matė, kad ji kentėjo nuo tėvų ir tuomi išgelbėjo nuo kartuvių jį ir dar keturis draugus. Perta mylėjo ją ir guodojo.

Merginos, dasižinoję apie Petro klaidą, nuliudo; išmėtinėti jam vienog nė viena neišdryso. Stovėjo jodvi ir tylėjo. Tad Petras pats atsišaukė:

— Nė neklausiate, kas dėjosi su Stojanu ir Nikola!

Jodvi dirstelejo į jį.

— Vienas jau išvaziavo, kitas tuoj išvaziuos.

— In kur? – užklausė abi kartu.

— Stojanas išvaziavo į Serbija. Tveriasi ten bulgariški legi-jonai..... bus iš jo kareivis!.....

— O Nikola?..... – užklausė Ona.

— Nikola dar neišvaziavo.

— Kaip tai? Dėlko?..... – klausinėjo.

— Ar matei kareivius?

— Jie toki, kaip askierai turkiški.

— Teip, tik bulgariški apsiėmę kitaip.

Ir pradėjo pasakoti, koki jų drabužiai ir apsiginklavimai. Pa-sakojė apie vėliavą, kurią išsiuvo bulgarkos ir apie kitus, užimančius merginas, dalykus. Ilenka klausė, paskui lyg pati su savim kalbėda-ma, atsišaukė:

— Ir Nikola bus kareiviu?

— Teip – atsakė Petras.

— Dėlko į Serbiją nevaziavo? – užklausė.

— Tu jau ten buvai? – isikišo Ona.

— Buvau ir bučiau vėl ten nuvaziavęs, kad jau daugiau ne-but kas veikti..... Ateis kaleina ir ant manęs.....

— Aš nelaukčiau kaleinos – tarė Ona. – Aš..... aš..... kad bučiau vyrų..... ah!..... Dieve, dėlko nesulaukė šio laiko nė Ilija, nė Dragonas? – asiduso ir pridūrė: – Dėlko aš ne vyras?.....

— Gal tiktai ir kaipo mergina.

— Kur? – užklausė.

— Galėtum rinkti visokius reikalingus dėl apziūrėjimo sužeis-tų daigtus.

— O kaip jiems nusiųsti?

— Nusiųsime į Kladovą?

— Kur yra ta Kladova?

— Serbijoj atsakė.

— Kur? – užklausė apie kas žin ką užsimislijus Ilenka.

— Ant Dunojaus..... augštyn.

— Už Šistavos?

— O..... – atsakė Petras. – Jeigu norėtum Dunojum dasi-gauti į Kladovą, reiktų pervaziuoti pro Šistavą, Rahavą, Lom-Palanką, Viddiną ir Radujevacą.

— Tai toli!.....

— Dvi dienas reik vaziuoti garlaiviu; bet galima nuvaziuoti greičiau geležinkeliu, Rumunijos puse.

— O kaip jie nuvaziavo? – paklausė Ona.

— Geležinkeliu.

— Skubinosi?

— Ne, bet Dunojum jų turkai neleido.

— Turkai neleido?..... Bė..... Juk jie kareiviai!.....

Ką jiems turkai!.....

Petras išaiškino jai skirtumą pajiegy, tarp skaitlingesnės ir išla-vytos turkų kariumenės ir tarp tvėrianciusi luosnorių legijonų. Aiški-nimą užbaigė žodžiais:

— Ir jie žus ir bus sužeisti.

Tų žodžių merginos nusigando. Jos nė nepamislįje pirmiaus,

kad galėtų kas priešintis ir pergalėti bulgarišką kareivį. Pradėjo klausinėti Petro, kaip tai buna laike karės, ir kasin kolaik butų kalbėje, kad nebut gavę žinios, kad svečias yra.

— Kas toks? — užklausė Petras.

— Aristarchi-bej.

Petras susiraukė, bet nuvėjęs mandagiai pasveikino savo nevioną, kurs maloniai šypsojosi.

— Geriant kavą bej lyg nenoroms nusišypsojo.

— Ir kaip ten musiškiei? Ar tuoj turėsimė Bulgarišką respubliką?.....

— Apie tai neturiu jokios žinios — atsakė Petras.

— Mateisi vienog, mielas daktare, su tais ponais, ką bezdžionkuoja lenkus ir tikisi pagelbos nuo maskoliaus.

— Mačiausi su visais.

— Kaip jiems einasi?

— Kas link sveikatos, ar kitko? — atkirto Petras.

— Norejau paklausti: ar apturėjo septynioliką svarų, kuriuos jiems nuvezė.....

Petras tylėjo.

— Kuriuos jiems nuvezė..... — stengesi lyg atsimiti pravarde.

— Girdejau ką-tokį apie tai, bet nesiinteresavojau tuomi. Nuvežiau jiems pasargą; atlikau savo ir štai dabar esmi.

— Uhm — suniurnėjo bej, glostydamas ranka barzdą. — Tveriasi legijonai? Ar turi nors šimtą liuosnorių?

— Svajoja apie tnkstančius.

— Saldi svajonė..... Tuom karčiau bus paskui..... Žinoma, jau ten agitatorius rengia leisti.

— Kokius? — užklausė Petras.

— Panašius Totijui, hadži Dimitrui, Karadžui.....

— Apie tai nieko negirdėjau..... Gal..... — pridurė.

Aristarchi-bej norejo ištraukt ką nors, bet šis buvo atsargus.

Jokios žinios bej nuo jo negavo, apart tos, kuri bejū labiausiai apėjo.

— Niaujsi jie ten? — užklausė. — Pažvelgia vienas kitą?

— Rodos, kad teip.

— Ir už ką?

— O!..... teip giliai neįsidaviau į tuos dalykus.

Tiek papasakojo bejui Petras.

Teisingai-gi atskaitą išdavė jis motinai. Pirmiausiai jis pradėjo ne nuo vaidų tarp komiteto sąnarių, bet nuo neapykanto Nikolos ir Stojano.

— Ir už ką jie pykstasi?

— Tai slapytbe. Nežinau, nė nedasiprantu. Kada daviau jiems merginų dovanas, mačiau, kad Nikola teip baisiai pažiūrėjo į Stojaną, kad, rodos, norejo šokti ant jo.

— Susimūš kada nors.

— Persiskyrė. Stojanas nuvažiuo į Serbiją, o Nikola eis į Balkanus.

— Ar į Balkanus eis četomis?

— Ne. Patėmyta, kad prie četų žmonės nesiriša, laukia ir žiuri, kas bus; četos zuva, o žmonės nejudą. Dabar nutarta sukelti žmones be četų.

— Visoj šalij?

— Butų tai gerai, bet kad negalima. Apaštalai patyrė, kad jeigu kur pasisektų sukelt žmones, tad kiti kiltų patys. Reikia padegti kur vienoj vietoj, o kaip ten įsideds, ugnis išsiplėtos. Teip nutarė.

— O jei nepasiseks?

— Bus tas, ką man liepė pranešti jiems paša.

— Turkai — atsiduso — tokioose dalykuose nežaidžia.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Raszosi	Tariasi	Reiszkia
Loud	laud	balsei
Eove	low	meile, mileti
Low	loo	zemiai
Lungs	longs	plauczai
Mad	meed	piktas
Main	mejn	glauanas
Make	meek	daryti
Man	meen	zmogus
Manage	menedz	gaspadoriauti
Manhood	menhud	vyryste
Manly	menli	vyriszcai
Manufacture	manufekczur	fabrikavoti
Manure	manuur	mészlai
Many	meny	daug, daugel
March	marcz	marszas, marszuoti
Mare	mer	kumele
Mark	mark	zenklas
Market	market	turgus
Marriage	meridz	zenatve
Marry	meri	zenytis
Match	mezc	pritikti
Mattress	metres	matracas
May	mej	Mojus
Me	mi	mane
Meadow	medou	lanka
Meal	mijl	valgis
Measure	mezer	miera
Meat	mijt	mésa

(Toliaus bus.)

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienžemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.

GELEZINE LOVA. SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$4.99 ir avgzstyn.

ARZUOLINE SZEFRONA — — — — — \$3.99.

ARZULINES, SU AUGSZTU UZPAKALIU KRESSES \$0.49

K IKIAM KERICZIAI IR VEZIMUKAI \$2.98 avgzstyn.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaiko BANKA, kurioje galite saugiai pasidėti savo pinigais, beprosi ir mainau pinigus visų šeimų: AGENTURA visų laivinių kompanijų ir geležinkelio tikietų. Siųskite= į ir bus Europos. Teipgi sumenim pinigais į visais dalis svieto ir laivduodu vekselus ant visų didžiųjų miestų Europos.

Bankas Europ. je,
Hamburge: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

RED HOUSE CLOTHING CO

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fl et Pl., Brooklyn, N.Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susisž nekėti lietuviskai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate sūsti kam į kraują daviermąstį ir kitus paliudyjimus; kreipkites prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviermąstį ir parupinsiu konsulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC.

227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkiš

22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasulaitis,

74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauskas

25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szleika,

Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvermickas,

146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,

72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauskas,

328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,

4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,

652 W. German st. Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,

641 W. Lombard st. Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

25 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užpraszu visus brolius lietuvis pas mus atsilankyti. Mes lukome gę aly, gardžia arielkelę, visoki vyna ir kitus gerymus, teipgi ir gerų cigaruų pas mus galima gauti, o jau apie užkandžius, tai nęrką nę kalbėti — visada szvieži, o pietus duodam tik už 10 cen. o zipę visados dykni prie stiklo alaus. Užėkit ir persitirkinkit, jog tai labai gera užoiga del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszij sukniotis geriausio kaszmo ro su puikum pammuzalu už

\$3.50

Kanzos 75c. \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigi-zkos sukniotis \$12.00 ir augszeziaus. Gera visa eile drapsų \$18.00 ir augszeziau. Paltos extra \$20.00 ir aug zeziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszkai-Angliszkas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaczio, Waterburj'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del Letuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus j lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės" spaustuveję.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma esz stali. Atskhrus kambariai del vyrų ir moterų. Atdara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importavtas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

„Saulė"

Vienatinė du-kart nedėline gazieta iszeinanti Amerike utarnyke ir pėtnyeczioje, kasztuuoja ant meto \$2.50, j užmarę \$3.50. Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S." ir „L. V." In užmarę „Saulė" ir „Linkmsa V." \$4.50. Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

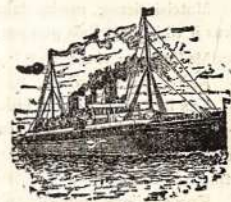
12 S. Main Str. Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gerymų kaipu tai: ARIELKU, VYNO ir visokių užrubežiniu LIKIERIU.

Parlavėjas das jį yra visiems žinomas

Juozas Tepliusziš, kuris ko teisingiausias visiems lietuviams pitartarnauja. O be to: ten galima gauti visokius gę ymus pigiaus, nę kaip kur kitur.

Ant. Grochowski,

Vienatinė Kataliki-zka LAIVAKORZIU AGENTURA.

del Brooklynu ir Long Island, 90 GRAND STREET,

netoli Grand ir Houston St. Fero.

Brooklyn, N. Y.

Laivakorčes geriausio kompanijų už kompaniezną prekę. Siunczja pinigais į Europą per randavą launką. Visoki persiuntimai daaina greitai ir teisingai.

AGENTURA GARSINGU GIDUOLIUS DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptiekoj 335 Grand Str., randa si visoki vaistai ir žolės vartojamos kaipu gydymas Europoje, traujanka ir t. t. Tejogi labai pigiai galima gauti specializ-

kas liekaratas nuo visokių ligų kaipu tai: nuo užsiszaldimo, planeczijų užsidedimo, sunkaus kosulio, džiovos; teipgi nuo romantizmo, kaujų lauzimo, kojų traukimo, galvos skaudėjimo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie valgio ir dangybę kitokių. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių Europos ir Amerikos Dakтары receptus ir jau daugybę lygonių jais iszgydę, labai mažai iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus asz siuncziu pareikalavusiem per pacztą arba expresų į vią Ameriką. Reikale įraszkykite pas mane lai-zką o asz rodą suteiksiu jums dovani.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki skuriniai ir elektriszkai BANDAŽAI už žemiansią prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpė Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
 124 E. 24 UL., NEW YORK.
 Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokino-i universetete New Yorke; praktika'o ligonbuciniuose Wied uloje. Berlyne, karališkoje mokykloje Londone, buvo pordėtiniiu mokslo Lebanone, Balleveue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA
 visų slaptų ir paprastų ligų, kaip to: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomietų, apalpiną, skaudulius, žaizdas, tinimą, moterskas ligas ir nevalisingumą. Gydomai nerviskų ligų reikia naudot elektrikinias prietais.

VISOKIAS LIGAS
 Iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, Iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lupų, nosies, akių, ausų, nastojimą pajėgų ir t. t. Iszgydyma užtikrinu kiekviename atstikime. Chroniszhias ligas gydan pasekmingai, ir slepemas ligas užalkau slaptybės.

Dr. Leonard Landes,
 134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
 Offiso valandos: { nuo 9 ryto iki 1 popiet
 { nuo 5 po piet iki 8 vak.
 Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
 { nuo 2 iki 5 val. po piet.
RODA PER GROMATA DYKAL
 Užprasdydami gyduoles prisiųskit \$1.00. Jeigu sergi tai paraszyk kiek turi metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o asz prisiųstu gyduoles kuriuos iszgydysiu.

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.
 Užlaiko vi-okiūs gėrymus, kaip tai:
 * VYNA, SZNAPSA IR ALU. *
 No. 101 & 103 Grand Street,
 Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vese-lijų ir teip visojų susirinkimų.
 Czlon Szv. Juozapo ir s.v. Kazimiero draugystės laiko czlon savo susirinkimus.

„KATALIKAS“
 Lietuviszkas Sanvairinis laikrasztis.
 Iszeina Chicago, Ill.
 Kasztuoia ant metu \$1.50.

Norinti uzsirasyt, tu ri adresuoti:
 Katalikas Publishing Co.,
 3222 Auburn Avs.,
 Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuros iszberimą, spuogų, skaudulių, skaudancezių gerkles, liežuviu, burnos ir nosies. Ronomotas kojas, skausmą ugaroje, skausmą galvos, gėlimą kauly, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesomalingą pilvo, užpavietrijimą, hemorodą, sausgėlą, sirdies ligas, plaučių ligas, užsiszaldymą, dusulį ir džiova.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekar-tas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrimėjimą darsiekiau didžios praktikos. Daugel žmonių ateina pas mane, idant juos iszazgaminavociau ir savo pagirtina metoda gydinciaui, kurie pirmaus gydesi pas daktarus, garsinancziuosius gabeis daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsczių, už dyką duodancezių receptų, diržų su elektra ir apgavingų patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra seniausias ir geriausias, o užvedysit laiko, pinigų ir skausmų. Gvarantavoja greitai ir pigų iszgydymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirskit adriso:

136 E. 18th Str., New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS
 36 38 Barclay st., NEW YORK, N. Y.

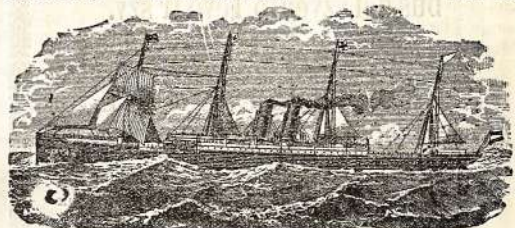

Isz ličio ejai KARUNU, VELIAVU, ir yvairiausių ŽENKLELIU Teipgi specialiszkai darome szilkinius ir auksinius ISZ-SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavoru prekes, teiposgi ir didelį ilustravota katalogą prisiųsime už yka. Raszyk ant adreso:
Benziger Brothers,
 36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
 Lietuviszka Banka
 40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifikortes ant visų greicziusią laivų už pigiausių prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziamame pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susiszekėti lietuviszkai ir lenkiszkai. Ateikite ir persliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikietus ant visų gelezinkeliiu Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą ba nkos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 doleriu ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va landai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORIZSKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukorizskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Teppi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju paveklus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausiai.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigus ir sudrutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokiu

ant

kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR KITUOSE REIKALUOSE LAHAI PIGIAL

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų; gal szitą ar kitą sanvaitę reikalauti mano pagalbos, kaip specialisto. Asz per daugelį metų už-iemian gydynn vien tik vyriszkių ligų, nežiuriat isz kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaip tai: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnodyjimą kraujo (pradžioja arba ir isisenejus), iszberimą szaszais ir kitokius visokius prietikius. Apie ligą ypacz sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgydomus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip gi neijeszkokite pagalbos pas nesuprantanezius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas manę. Nesibijok! atėik, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Užcėdyk pinigus, laiką ir sveikatą tuojaus jieszkodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydan greitai ir už mažą mokesį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City,

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuvėje.
←-0-→

- B**asnaviczius Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autorias paveiksais 40 c.
- L**ietuvizkai Trakizskos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- L**ietuvizkos pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- B**ernatavicius. Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV szimt. metų. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- K**un. A. Burbos Prozaizski rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- D**zukizskos dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- K**ristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- K**atalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- I**r Jonas Lietuvizski dainiai pradžioje XIX sztmecio. Kliuizskai tautiškias periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- M**edega Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveiksliū, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- M**ilukas kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szlaly su 14 paveiksliū. Shenandoah, Pa. 1898 m. . 50
- R**ankvedis Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus paveiksliū, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- L**ietuvizkas Albumas. Dalis I. Paveiksiai istorizski vietų ir kitokių, ir paveiksiai lietuviszkų naminių iriszarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. preke. . 50
- N**eris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su ilustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- R**adzevieziūtė M. Anima Vilis, Apysaka. Lietuvizkai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- S**ienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- T**vanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuviszkoje kalb. 1,00
- D**uonos jieszkotojai. Lietuvizkai iszgulbė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. . 35
- C**ehmidt. Valdimieras apysaka.

- Lietuvizkai iszgulbė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- P**abricia kun. A. Botanika, arba taisyliūs auguminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- V**alcancziuskas. vysk. M. Zemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- D**u broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- K**ankinimas Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizko teatro. Paraszė Akmevinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- P**adėjimas Lietuvių tautos Rusų vjospatystėje. Rusizskoj kalboj prekė..... 1,00
- S**tacijos arba Kryžiaus kelias parangta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- A**ntanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas. ir K. Moygio ir kun. Pabriczos laisz kai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- P**askutinės Miszijs. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- L**ietuvizskos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- K**un. A. Toteries. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- A**nt geresnės popieros..... 75
- L**ietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m..... 50
- A**lbumo II ir III laida prek. 1,00
- A**bdarytas kasztuoja 1,25
- K**un. Burbos. Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- K**atalikų Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- K**un. P. Saurausnis. Lietuvizkai anglizskas žodinelis 75c.
- A**nglizskai lietuviszkas žodinelis kasztuoja 50c.
- T**rumpi atsakimai ant užmetinejiprie-z Religiją 20c.
- D**ogmatas apie Pragarą 15c.
- P**aslapeziai Gyvojo Ražanezius 25c.
- J**uokų kngetė kasztuoja 25c.
- I**szguldtmas Lioretanizskos Lita nijos kasztuoja 30c.
- I**storija Szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zaliaučka ir

J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Poolte del paslinkmalimo,
belis del paslinkmalimo,

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautieciū!

Lietuvizka Krautuve visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas
1 antru raku siu-
vamas maszinas.

Teipgi užlaikau
visokius reikalings
daiktus prie siuvamu

maszinių ir taisyau.

Žmonės yra persitikrinę apie gerumą mano maszinių nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,

256 Grand Str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

altoriaus Vyna

GAUSITE PAS

BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja ie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsandoma dėl veselijų,
balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausia
prekę.

Mateuszkas Videika

Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugal
kreipiasi prie mane.

Apart to turiu puikią didelę sale
vadinama „Washington Hall“ dėl
teatru, vestuvių, baliu ir šveip
pasilinksminimui. Apie gerymus
nereik nēi sakyti, nes visi žino ju
gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. art. Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KORCZIAS??

Visi kurtiniai ir sunkus girdejimas dabar yra
iszgydomi su pagelba naujų mūsų iszradimų.
TIK KORCZIASI gimę negali but iszgydyti. UŽIMAI
GALVOJ VEIKIAI IR PRASZALINAMI. Apraszk
savo ligą. Iszgeraminavimas ir roda dykai, Gall
patys namie iszgydyti visuai mažai kasztais
506 LaSalle av.
Dr. Dalton Aural Institute, Chicago, Ill.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chernig

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų
iszsipirkti szpikortes, ga-
ti už labai pigią prekę nuvažiuoti į BRE-
MA ir HAMBURGA per 8 dienas.

Raszik ar atsizsiau!

Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.

New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(TIK jo iszleidžiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
daryta isz penkes deszimts dviejų
visokių auguoliu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retalizskai, svarų už viena dolerį,
ir teipgi parduoda ketvirta dali
svaro už 25 centus už paka, ir
pardavineja laikytojams trejankos,
kiek katras reikalauja, deszimts
svarų už \$6.00.

Visudos yra ant rankos, ir laikyti
pagal senoviszką ir europiejiszką
madą, aptiekoi randasi, kaip tai
herbu, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mi-
nėtų giduolių, galite siusti pinigų
per Money Order, o asz jum pri-
siusiu per expresą reikalingu dai-
ktu. Hoffmano Reumotizmo gy-
duolė \$2,00, tikras iszgidinimas;
Hoffmano plauczių gyduolkuropės
dėl kraujo, dvidezimtis viena
giduolkuropė į dėžutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25
centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS

Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, ci-
garus ir užkandžius, teipgi sutei-
kia geras rodas visokiuose reika-
luose dėl savo tautieciū.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautieciū!

